

كيفية صلاة النبي - صلى الله عليه
- وسلم

Profeetan ﷺ tapa rukoilla

Profeetan ﷺ tapa rukoilla

Arvostettu Shaykh ‘Abdul-‘Aziz bin Baaz

Profeetan ﷺ tapa rukoilla

Arvostettu Shaykh

Abdul-Aziz bin Abdullah bin Baaz

Allahin, Armeliaimman, Armahtajan nimeen.

Kaikki kiitokset ja ylistykset olkoon yksin Allahille. Allahin kehut ja rauha olkoon Hänen palvelijansa ja sanansaattajansa - profeettamme Muhammadin - sekä hänen perheensä ja kaikkien hänen kumppaneiden yllä.

Tässä on tiiviisti koottuna teksti profeetan ﷺ rukoustavasta. Olen halunnut tarjota tämän jokaiselle muslimille - miehelle ja naiselle - jotta jokainen, joka tähän perehtyy, ahertaisi ottaakseen hänet ﷺ esikuvakseen tässä asiassa, sillä hän ﷺ sanoi:

(صَلُّوا كَمَا رَأَيْتُمُونِي أُصَلِّي).

“Rukoilkaa niin kuin olette nähneet minun rukoilevan.”¹ Tämä (tapa) voidaan tarkentaa lukijalle seuraavasti:

1. Henkilö suorittaa rukouspesun (wudhun) huolellisesti (sunnan mukaisesti). Tämä tarkoittaa sitä, että hän tekee sen niin kuin Allah on käskenyt, noudattaen Hänen - Täydellisen ja Korkeimman - lausuntoaan:

¹ Al-Bukhari (605).

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ
وَأَمْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ...﴾.

"Oi te, jotka uskotte, kun nousette rukoilemaan, peskää kasvonne, kätenne kyynärpäitä myöten, pyyhkikää pääanne ja peskää jalkanne nilkkoja myöten - -" (al-Maidah: 6) - jakeesta.

Ja profeetan ﷺ lausuntoa:

(لَا تُقْبَلُ صَلَاةٌ بِغَيْرِ طَهْوٍ).

"Ei ole rukousta ilman rituaalista puhtautta."¹

Ja profeetan ﷺ lausunto sille, joka suoritti rukouksensa huonosti:

(إِذَا قُمْتَ إِلَى الصَّلَاةِ، فَاسْغِ الْوُضُوءَ).

"Kun nouset rukoukseen, suorita rukouspesu (wudhu) huolellisesti."²

2. Rukoilija kääntyy kohti rukoussuuntaa (qiblaa) - joka on Kaaba - oli hän missä tahansa, koko kehollaan, aikoen sydämessään suorittaa tahtomansa rukouksen, olipa se pakollinen tai vapaaehtoinen. Hän ei lausu aikomusta kielellään, sillä aikomuksen lausumista kielellä ei olla laillistettu, vaan se on uskonnollinen uudistus (bid'ah), sillä profeetta ﷺ ei lausunut aikomusta eikä myöskään hänen seuralaisensa - Allah olkoon tyytyväinen heihin. Hän asettaa myös eteensä rukousaluettaan rajaavan esineen (sutran), jota kohti hän rukoilee, jos hän on rukouksen johtaja

¹ Tämän raportoi Muslim (224).

² Sahih al-Bukhari (5782).

(imaami) tai rukoilee yksin. Rukoussuuntaa päin kääntyminen on rukouksen ehto, paitsi joissakin tunnetuissa poikkeustapauksissa, jotka on selitetty oppineiden teoksissa.

3. Hän lausuu rukouksen avaavan ylistyksen (takbiirat-ul-ihraam) sanoen: "Allaahu Akbar", suunnaten katseensa maahan hänen maahankumarruksensa kohtaan.

4. Lausuessaan tämän ylistyksen, hän nostaa kätensä olkapäiden tai korvien tasolle.

5. Hän asettaa sitten kätensä rintakehälle laittaen oikean käden vasemman kämmenen, ranteen ja kyynärvarren päälle, sillä näin on vahvistettu profeetalta ﷺ.

6. On (suositeltava) sunna, että tässä kohtaa luetaan (rukouksen) avauksen pyyntörukous (dua), joka on:

(اللَّهُمَّ بَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ، كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ، اللَّهُمَّ نَقِّنِي مِنَ الْخَطَايَا كَمَا يُنَقَّى الثَّوْبُ الْأَبْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ، اللَّهُمَّ اغْسِلْ خَطَايَايَ بِالْمَاءِ وَالتَّلْجِ وَالْبَرَدِ).

"Allaahummä bää'id bājnii wä bājnā khataajääjä, kāmää bää'adtä bājnā-l-māshriqi wä-l-maghribi. Allaahummä naqqinii mināl-khataajää kāmää junaqqa-th-thawbu-l-ābjadu minā-d-dānāsi. Allaahummä-ghsil khataajääjä bi-l-māā-i, wä-th-thāl-gi wä-l-bāradi (Oi Allah, laita minut yhtä kauas synneistäni kuin olet laittanut idän ja lännen toisistaan. Oi Allah, puhdista minut synneistä niin

kuin valkoinen vaate puhdistetaan liasta. Oi Allah, pese syntini vedellä, lumella ja rakeilla).¹

Halutessaan rukoilija voi sanoa tämän sijaan:

(سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، وَتَبَارَكَ اسْمُكَ، وَتَعَالَى جَدُّكَ، وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ)،

“Subhäänäka-llaahummä wä bi hämdikä, wä täbäärakä-smukä, wä tä’älää gäddukä, wä lää iläähä ghajrukä (Täydellinen olet Sinä, oi Allah - kaukana virheistä, ja kaikki ylistys ja kunnia kuuluu Sinulle. Siunattu on Sinun Nimesi, ja Ylevä on Sinun Majesteettisuutesi, eikä ole muuta palvomisen arvoista jumalaa kuin Sinä).”² Ja jos hän lausuu jonkin muun profeetalta ﷺ vahvistetuista avauksen pyyntörukouksista, siinä ei ole mitään moitittavaa. On parasta, että hän tekee joskus toista ja joskus toista (pyyntörukouksista), sillä se on täydellisempää (profeetan ﷺ) seuraamisessa. Tämän jälkeen hän sanoo: "Ä’uudhu billäähi minä-sh-shäjtaani-r-ragiim, bismilläähi-r-Rahmääni-r-Rahiim (Pyydän turvaa Allahilta kirottua paholaista vastaan. Allahin, Armeliaimman, Armahtajan nimeen)." Sitten hän lukee suurah al-Faatihan, sillä hän ﷺ sanoi:

(لَا صَلَاةَ لِمَنْ لَمْ يَقْرَأْ بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ).

"Ei ole rukousta hänelle, joka ei lue suurah al-Faatihaa."³ Hän sanoo sen jälkeen ääneen: "Äämiin

¹ Sahih Bukhari (744) ja Sahih Muslim (598).

² Sahih Muslim (399).

³ Sahih al-Bukhari (756).

(Olkoon näin, oi Allah)", niissä rukouksissa, jotka lausutaan ääneen ja hiljaisesti taas hiljaisissa rukouksissa. Sen jälkeen hän lukee Koraanista sen verran, mikä on hänelle helppoa. Parasta on, että hän lukee al-Fatihän jälkeen dhuhriin, asrin ja ishan rukouksissa jonkun suuran an-Naba'n ja al-Laylin väliltä (awsaat al-mufasssal). Fajr-rukouksessa taas jonkun suuran Qaafin ja al-Mursalaatin väliltä (tawaal) ja maghrib-rukouksessa joskus Qaafin ja al-Mursalaatin väliltä ja toisinaan jonkun suuran ad-Duhan ja an-Naasin väliltä, toimien tästä välitettyjen hadithien mukaisesti.

7. Hän kumartuu lausuen Allahin suuruutta ylistävän lausunnon (takbiirin), nostaen kätensä olkapäidensä tai korviensa tasolle, pitäen päänsä samalla tasolla selkänsä kanssa (sen jatkeena), ja hän asettaa hänen kätensä polvilleen sormet harallaan. Hän on tyyni kumarruksessaan (ruku'ssa) ja sanoo: "Subhäänä Rabbijäl-'Äthiim". Tämä on paras lausua kolmesti tai useammin ja on suositeltavaa lausua lisäksi:

(سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي) .

"Subhäänä-ka-llaahummä wä bi hämdikä, Allaahummä-ghfir lii (Täydellinen olet Sinä, oi Allah - kaukana virheistä ja kaikki ylistys ja kunnia kuuluu Sinulle. Oi Allah, anna minulle anteeksi)."¹.

¹ Sahih al-Bukhari (817) ja Sahih Muslim (484).

8. Hän nostaa päänsä kumarruksesta (rukuu'sta), nostaen kätensä olkapäiden tai korvien tasolle, lausuen: "Sämi'a-l-laahu limän hämidäh (Allah kuulee hänet, joka ylistää Häntä)." Mikäli hän toimii rukouksen johtajana (imaamina) tai rukoilee yksin, sanoo hän seisoessaan:

رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ مِلْءُ السَّمَوَاتِ وَمِلْءُ الْأَرْضِ،
وَمِلْءُ مَا شِئْتَ مِنْ شَيْءٍ بَعْدُ) .

"Rabbänää wä läkä-l-hämd, hämdän käthiiran tajjibän mubaarakän fihi mil-ä-s-sämääwääti wä mil-ä-l-ard, wä mil- mää shi-t-ä min shäjin bā'd (Valtiaamme, Sinulle kuuluu paljon hyvää ja siunattua ylistystä, joka täyttää taivaat ja maan ja joka täyttää kaiken muun, minkä tahdot sen jälkeen).¹

Mikäli hän on (rukouksen johtajan) seuraaja, sanoo hän kumarruksesta noustessaan (vain): "Rabbänää wä läkä-l-hämd (Valtiaamme, sinulle kuuluu kaikki ylistys)" loppuun saakka. Ja jos rukouksen johtaja (imaami), seuraajaa tai yksin rukoileva lisää tämän jälkeen:

أَهْلَ الثَّنَاءِ وَالْمَجْدِ، أَحَقُّ مَا قَالَ الْعَبْدُ، وَكُلُّنَا لَكَ عَبْدٌ: اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أُعْطِيتَ، وَلَا مُعْطِي لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ) .

"Ählä-th-thanää-i wä-l-mäjdi, ähäqqu mä qäälä-l-'abdu, wä kullunää läkä 'abdun. Allaahummä lää määni'a limää a'taitä, wä lää mu'tijä limää mänä'tä,

¹ Sahih al-Bukhari (711) ja Sahih Muslim (598).

wä lā jānfā'u thā-l-gāddi minkā-l-gāddu (Ylistyksen ja kunnian omistaja. Totuus, jonka palvelija voi lausua, ja me kaikki olemme Sinun palvelijoitasi. Oi Allah, ei ole ketään, joka voisi estää sen, minkä Sinä annat, eikä ketään, joka voisi antaa sen, minkä Sinä estät. Eikä kenenkään mahtavuus tai rikkaus hyödytä ketään Sinun edessäsi)"¹, se on hyvä, sillä tämä on vahvistettu häneltä ﷺ.

On suositeltavaa, että rukouksen johtaja (imaami), seuraaja ja yksin rukoileva asettaa kätensä rintakehälle (seisoessaan), kuten hän teki seisoessaan ennen kumarrusta, sillä siitä on olemassa vahvistettu todiste profeetalta ﷺ Wa'il ibn Hujrin ja Sahl ibn Sa'din - Allah olkoon tyytyväinen heihin molempiin - haditheissa.

9. Rukoilija kumartuu maahan lausuen Allahin suuruutta ylistävän lausunnon (takbiirin). Hän laskeutuu maahan polvillensa ennen käsiään, jos se on hänelle helppoa. Jos se on hänelle vaikeaa, hän laskee kätensä ennen polviaan. Hän varmistaa, että hänen varpaansa ja sormensa osoittavat kohti rukoussuuntaa (qiblaa), pitäen sormia suorassa ja kiinni toisissaan. Kumarruksen aikana seuraavat seitsemän kehonosaa koskettavat maata: otsa yhdessä nenän kanssa, kämmenet, polvet ja varpaiden alapuolet. Hän lausuu: "Subhānā Rabbiyāl-ā'lā (Kuinka Täydellinen on Valtiaani -

¹ Muslim (477).

Korkein)". On sunnan mukaista lausua se kolme kertaa tai useammin ja on suositeltavaa, että hän lausuu lisäksi:

(سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي)،

"Subhäänäka-llaahummä Rabbänä wä bihämдикä, Allaahummä-ghfir lii (Täydellinen olet Sinä, oi Allah. Valtiaamme, ja Sinulle kuuluu kaikki kiitokset ja ylistykset. Oi Allah, anna minulle anteeksi)." Ja hänen tulisi tehdä paljon pyyntörukouksia, sillä profeetta ﷺ sanoi:

(أَمَّا الرُّكُوعُ، فَعِظُمُوا فِيهِ الرَّبَّ، وَأَمَّا السُّجُودُ، فَاجْتَهِدُوا فِي الدُّعَاءِ، فَقَدْ مِثْنُ أَنْ يُسْتَجَابَ لَكُمْ).

"Mitä tulee kumarrukseen (rukuu') - ylistäkää siinä Valtiaan mahtavuutta. Ja mitä tulee maahankumarrukseen (sujuud) - tehkää siinä ahkerasti pyyntörukousta, sillä on todennäköistä, että pyyntöihinne vastataan."¹

Hän pyytää Valtiaaltaan tämän maailman ja tuonpuoleisen hyvyyttä. Olisi rukous pakollinen tai vapaaehtoinen, hän pitää käsivartensa erillään kyljistään, vatsansa erillään reisistään ja reitensä erillään sääristään sekä kohottaa käsivartensa irti maasta, profeetan ﷺ lausunnon ansiosta:

(اعْتَدِلُوا فِي السُّجُودِ، وَلَا يَبْسُطُ أَعْدُكُمْ زِرَاعِيَهُ انْبِسَاطَ الْكَلْبِ).

¹ Tämän raportoi Muslim (479).

"Olkaa ryhdikkäitä maahankumarruksessa ja älköön kukaan teistä levittäkö käsivarsiaan maahan koiran tavoin."¹

10. Rukoilija nostaa päänsä ylistäen Allahin suuruutta (takbiir), istuu vasemman jalkansa (jalkapohjan) päälle, nostaa oikean kantapään pystyyn (pitäen varpaat maassa), asettaa kätensä reisilleen ja polvilleen ja sanoo:

(رَبِّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَاهْدِنِي وَارْزُقْنِي وَعَافِنِي وَاجْبُرْنِي).

"Rabbi-ghfir lii wärhämni wähdinii wärzuqnii wä 'ääfinii wägburnii (Oi Valtiaani, anna minulle anteeksi, armahda minua, johdata minua, suo minulle siunauksia ja elantoa, suo minulle hyvinvointia ja korjaa puutteeni)."² Ja hän on tyyni istuessaan.

11. Hän suorittaa toisen maahankumarruksen ylistäen Allahin suuruutta (takbiir) ja tekee siinä samoin kuin ensimmäisessä maahankumarruksessa.

12. Hän nostaa päänsä ylistäen Allahin suuruutta (takbiir) ja istuu pienen hetken, joka kestää kahden maahan kumarruksen välisen istumisen verran. Tätä kutsutaan levähdysten istumiseksi (jalsat al-istiraahah). Tämä on sunna, jonka jättämisestä ei aiheudu haittaa. Tähän ei myöskään sisälly erityistä Allahia muistelevaa lausuntoa eikä

¹ Al-Bukhari (788) ja Muslim (493).

² At-Tirmidhi (284), Abu Dawud (850), Ibn Majah (898).

pyyntörukousta. Sen jälkeen hän nousee seisomaan toiseen rukousosioon tukeutuen polviinsa, jos se on helppoa. Jos se on vaikeaa, hän tukeutuu maahan (noustessaan ylös). Sitten hän resitoi al-Faatihan ja al-Faatihan jälkeen hän lukee Koraanista sen verran, mikä on hänelle helppoa. Sen jälkeen hän toimii kuten hän toimi ensimmäisessä rukousosiossa.

13. Jos rukous on kaksiosainen - eli sisältää kaksi rukousosiota - kuten auringonsarastuksen rukous (fajr), perjantain rukous (jumu'ah) ja kahden juhlan rukous: hän jää toisen (osion) maahankumarruksen (sujuud) jälkeen istumaan, levittäen vasemman jalkansa (alleen), istuen sen päälle ja nostaen oikean jalkansa kantapään pystyyn. Hän asettaa oikean kätensä oikean reiden päälle, kääntäen kaikki sormet nyrkkiin paitsi etusormen. Sillä hän osoittaa (rukoussuuntaan) viittauksena monoteismiin. Jos hän kääntää nyrkkiin (vain) oikean kätensä pikkusormen ja nimettömän, muodostaa peukalolla ja keskisormella renkaan ja osoittaa etusormella - sekin on hyvä, sillä molemmat tavat on vahvistettu profeetalta ﷺ. Parempi on, että hän tekee joskus toisin ja toisinaan toisin. Hän pitää vasenta kättä vasemmalla reidellään ja polvellaan. Sitten hän lukee at-tashahhudin tämän istumisen aikana ja se on (lausunto):

(التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ وَالصَّلَوَاتُ وَالطَّيِّبَاتُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ)،

"Ättähijjäätu li-lläähi, wä-s-salawäätu wä-tajjibää. Äs-säläämu 'äleikä äjjuhän-näbijju wä rähmätullaahi wä bäräkäätuh. Äs-säläämu 'äleinää wä 'älää ibäädil-läähis-saalihiin. Äsh-hädu än lää iläähä illal-laah, wä äsh-hädu ännä Muhämmädän 'abduhu wä rasuuluh. (Kaikki ylistykset, rukoukset ja hyvä kuuluu Allahille. Rauha olkoon ylläsi, oi profeetta, sekä Allahin armo ja siunaukset. Rauha olkoon meidän yllämme sekä Allahin hurskaiden palvelijoiden yllä. Todistan, ettei ole muuta palvomisen arvoista jumalaa kuin Allah ja todistan, että Muhammad on Hänen palvelijansa ja sanansaattajansa)." Sen jälkeen hän sanoo:

(اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ؛ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ؛ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ).

"Allaahummä salli 'älää Muhämmäd wä 'älää ääli Muhämmäd kämää salläjtä 'älää Ibraahiimä wä 'älää ääli Ibraahiim. Innäkä Hämiidun Mägiid. Allaahummä bäärik 'älää Muhämmäd wä 'älää ääli Muhämmäd kämää bääräktä 'älää Ibraahiimä wä 'älää ääli Ibraahiim. Innäkä Hämiidun Mägiid. (Oi Allah, lähetä kehut Muhammadin ja Muhammadin uskovaisten perheen ylle, kuten olet lähettänyt kehut Aabrahamin ja Aabrahamin perheen ylle. Totisesti, Sinä olet ylistyksiä Ansaitseva, Ylistetyin.

Oi Allah, siunaa Muhammadia ja Muhammadin uskovaista perhettä, kuten siunasit Aabrahamia ja Aabrahamin perhettä. Totisesti, Sinä olet ylistyksiä Ansaitseva, Ylistetyin.)"¹

Sen jälkeen rukoilija pyytää Allahilta turvaa neljää asiaa vastaan sanoen:

(اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ، وَمِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ، وَمِنْ شَرِّ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ).

"Allaahummä innii ä-uuthu bikä min 'äthääbi jähännämä, wä min 'äthääbi-l-qabri, wä min fitnäti-l-mähjää wä-l-mämää, wä min shärri fitnäti-l-mäsiihi-d-däjjääl (Oi Allah, haen Sinun turvaasi helvetin ja haudan rangaistusta vastaan, elämän ja kuoleman koettelemuksia vastaan sekä valemessiaan koettelemuksen pahuutta vastaan)."²

Sitten hän tekee pyyntörukousta siitä, mitä hän tahtoo tämän maailman ja tuonpuoleisen hyvyydestä. Jos hän rukoilee vanhempiansa tai muiden muslimien puolesta, siinä ei ole mitään moitittavaa, olipa rukous pakollinen tai vapaaehtoinen. Tämä perustuu profeetan ﷺ yleiseen lausuntoon Ibn Mas'udin - Allah olkoon tyytyväinen häneen - raportoimassa hadithissa, jossa hän ﷺ opetti hänelle at-tashahhudia (sanoen):
(ثُمَّ لِيَتَّخِذَ مِنَ الدُّعَاءِ بَعْدُ أَعْجَبَهُ إِلَيْهِ فَيَدْعُو).

¹ Sahih Bukhari (797) ja Sahih Muslim (402).

² Al-Bukhari (1311) ja Muslim (588).

"Sen jälkeen hän voi valita ja lausua pyyntörukouksista sen, mikä häntä eniten miellyttää."¹ Toisessa sanoituksessa on sanottu:

(ثُمَّ لِيُخْتَرَ مِنَ الْمَسْأَلَةِ مَا شَاءَ) .

"Sen jälkeen hän voi valita pyyntörukouksista haluamansa."²

Tähän sisältyy kaikki, mikä on palvelijalle hyödyksi tässä maailmassa ja Tuonpuoleisessa. Sitten hän lausuu rauhantervehdykset kääntäen päänsä ensin oikealle ja vasemmalle sanoen: "Äs-säläämu aleikum wa rahmätul-laah (Allahin rauha ja armo olkoon yllänne)", (ja vasemmalle:) "Äs-säläämu aleikum wa rahmätul-laah (Allahin rauha ja armo olkoon yllänne)."

14. Jos rukous koostuu kolmesta rukousosioista, kuten auringonlaskun (maghribin) rukous, tai neljästä rukousosioista, kuten keskipäivän (dhuhrin), iltapäivän ('asrin) ja yön ('ishan) rukous, hän lukee edellä mainitun at-tashahhud-lausunnon (toisen rukousosion lopulla) ja lähettää kehut (salawaat) profeetan ﷺ ylle. Sen jälkeen hän nousee seisomaan (sanomatta rauhantervehdyksiä) tukeutuen polviinsa, nostaen kätensä olkapäittänsä tai korviensa tasolle ja hän ylistää samalla Allahin suuruutta (takbiir). Hän asettaa kätensä rinnalleen, kuten edellä mainittiin, ja lukee ainoastaan al-

¹ An-Nasa'i (1298).

² Sahih Muslim (402).

Faatihan. Jos hän kuitenkin lukee keskipäivän (dhuhrin) rukouksen kolmannessa ja neljännessä rukousosiossa ajoittain jotain al-Faatihan lisäksi - se ei haittaa, sillä siitä on vahvistettu todiste profeetan ﷺ hadithista, jonka on raportoinut Abu Sa'iid - Allah olkoon tyytyväinen häneen. Jos rukoilija jättää profeetan ﷺ ylle kehujen (salawaat) lähettämisen ensimmäisen tashahhudin jälkeen - se ei haittaa, sillä se on suositeltu eikä pakollinen ensimmäisessä tashahhudissa. Sitten hän lausuu at-tashahhud-lausunnon auringonlaskun (maghribin) kolmannen rukousosion jälkeen. Keskipäivän (dhuhrin), iltapäivän ('asrin) ja yön ('ishan) rukouksissa hän lausuu sen neljännen rukousosion jälkeen, samalla tavalla kuin kahden rukousosion rukouksissa (viimeisissä rukousosioissa). Sen jälkeen hän lausuu rauhan tervehdykset oikealleen ja vasemmalleen. Tämän (rukouksen) jälkeen hän pyytää Allahilta anteeksi kolme kertaa (sanoen: "Ästaghfirullaah") , ja sanoo sitten:

(اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ وَمِنْكَ السَّلَامُ، تَبَارَكْتَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ) .

"Allahummä äntä-s-sälääm wä minkä-s-sälääm, täbääraktä jää thää-l-jäläl wä-l-ikraam (Allah, Sinä olet Rauha, ja Sinulta on peräisin rauha. Siunattu olet Sinä, oi Majesteettisuuden ja jalouden omaaja)."¹ Mikäli henkilö toimii rukouksen

¹ Tämän raportoi Muslim (591).

johtajana, hän sanoo ennen ihmisten luokse lähtemistä:

(لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَلَا نَعْبُدُ إِلَّا إِيَّاهُ، لَهُ الْيَعْمَةُ وَلَهُ الْفَضْلُ، وَلَهُ النَّأْتُ الْحَسَنُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ).

“Lää iläähä illallaah, wähdähu lää shäriikä läh, lähu-l-mulk, wä lähu-l-hämd, wä huwä ‘älää kulli shäjin qadiir. Lää häwlä wä lää quwwatä illää bi-llääh. Allaahummä lää mäani’a limää ä’tajtä, wä lää mu’tijä limää mää’tä, wä lää jänfä’u thää-l-gäddi minkä-l-gäddu. Lää iläähä illallaah, wä lää nä’budu illää ijjäähu, lähu-n-ni’mäh, wä lähu-l-fadlu, mä lähu-th-thänääu-l-husnu, lää iläähä illallaah, mukhliisiinä lähu-d-diinä, wä läw kärihä-l-kääfiruun. (Ei ole muuta jumalaa kuin Allah -ainoastaan Hän. Hänellä ei ole kumppania eikä vertaista. Hänelle kuuluu valtakunta ja kaikki kiitokset ja kunnia, ja Hän on kaikkien asioiden yllä Kaikkivaltias. Ei ole muuta Mahtia eikä Voimaa kuin Allah. Oi Allah, kukaan ei voi estää sitä, minkä Sinä annat, eikä kukaan voi antaa sitä, minkä Sinä estät. Eikä kenenkään rikkaus tai asema hyödytä häntä Sinun edessäsi. Ei ole muuta palvomisen arvoista jumalaa kuin Allah, ja me emme palvo kuin Häntä. Hänelle kuuluu kaikki siunaukset ja kaikki hyveet, ja Hänelle kuuluu erinomaiset kehut. Ei ole muuta palvomisen arvoista jumalaa kuin Allah, jolle me

olemme vilpittömiä uskonnossa, vaikka epäuskovaiset eivät pitäisi siitä.)”¹.

Ja hän sanoo: “Subhään Allaah (Miten virheetön ja Täydellinen Allah onkaan)” kolmekymmentäkolme kertaa, “Äl-hämdu li-lläahi (Kaikki kiitokset ja ylistykset kuuluvat Allahille) saman verran ja “Allaahu Akbär (Allah on suurin)” saman verran. Täydentääkseen lausunnot sataan, hän sanoo (kerran): “Lää iläähä illa-llaahu wähdähu lää shäriikä läh, lähu-l-mulk, wä lähu-l-hämdu wä huwä 'älää kulli shäi-in Qadiir (Ei ole muuta jumalaa kuin Allah - ainoastaan Hän. Hänellä ei ole kumppania eikä vertaista. Hänelle kuuluu valtakunta ja kaikki kiitokset ja kunnia, ja Hän on kaikkien asioiden yllä Kaikkivaltias.)” Hän lukee myös ayat al-Kursin (eli jakeen 2:255), sekä suurat al-Ikhlaasin (112), al-Falaqin (113) ja an-Naasin (114) jokaisen rukouksen jälkeen. On suositeltavaa lukea nämä kolme suuraa kolme kertaa aamunsarastuksen (fajrin) ja auringonlaskun (maghribin) rukousten jälkeen, sillä näin on raportoitu profeetalta ﷺ haditheista. Kaikki nämä Allahia muistelevat lausunnot (athkaarit) ovat suositeltavia sunna-tekoja eivätkä pakollisia.

On suositeltavaa jokaiselle muslimimiehelle ja -naiselle rukoilla ennen keskipäivän (dhuhrin) rukousta neljä rukousosiota ja sen jälkeen kaksi

¹ Sahih Muslim (402).

rukousosiota, kaksi rukousosiota auringonlaskun (maghribin) rukouksen jälkeen, yön ('ishan) rukouksen jälkeen kaksi rukousosiota sekä ennen aamunsarastuksen (fajrin) rukousta kaksi rukousosiota - yhteensä kaksitoista rukousosiota. Näitä rukousosioita kutsutaan säännöllisiksi vapaaehtoisiksi rukouksiksi (ar-rawaatib), sillä profeetta ﷺ piti niistä johdonmukaisesti kiinni ollessaan kotiseudulla. Ollessaan matkalla hän jätti ne, lukuun ottamatta aamunsarastuksen (fajrin) sunna-rukousta ja (suositeltavaa) witr-rukousta, sillä profeetta ﷺ piti kiinni näistä kahdesta ollessaan sekä kotona että matkalla. On parempi, että nämä säännölliset sunnat ja witr-rukous rukoillaan kotona, mutta jos ne rukoillaan moskeijassa, se ei haittaa. Tämä johtuu siitä, että profeetta ﷺ sanoi:

(أَفْضَلُ صَلَاةِ الْمَرْءِ فِي بَيْتِهِ، إِلَّا الصَّلَاةُ الْمَكْتُوبَةُ).

"Henkilön paras rukous on hänen talossaan, paitsi pakolliset rukoukset."¹

Näiden rukousosioiden säännöllinen suorittaminen on yksi paratiisiin pääsemisen syistä, sillä profeetta ﷺ sanoi:

(مَنْ صَلَّى اثْنَتَيْ عَشْرَةَ رَكْعَةً فِي يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ، بُنِيَ لَهُ بِهِنَّ بَيْتٌ فِي الْجَنَّةِ).

¹ Sahih Bukhari (6860).

“Kuka ikinä rukoilee kaksitoista (ylimääräistä) rukousosiota yhden vuorokauden aikana, hänelle rakennetaan niiden ansiosta talo paratiisiin.”¹

Ja jos hän rukoilee neljä rukousosiota ennen iltapäivän ('asrin) rukousta, kaksi rukousosiota ennen auringonlaskun (maghribin) rukousta ja kaksi rukousosiota ennen yön ('ishan) rukousta - sekin on hyvä, sillä profeetalta ﷺ on raportoitu autenttinen hadith osoittamaan tämän. Ja jos hän rukoilee neljä (rukousosiota) keskipäivän (dhuhrin) rukouksen jälkeen ja neljä ennen sitä - sekin on hyvä, sillä hän ﷺ sanoi:

مَنْ حَافِظٌ عَلَى أَرْبَعِ رَكَعَاتٍ قَبْلَ الظُّهْرِ، وَأَرْبَعٍ بَعْدَهَا حَرَّمَهُ اللَّهُ عَلَى النَّارِ .

"Kuka ikinä suorittaa säännöllisesti neljä rukousosiota ennen keskipäivän rukousta ja neljä sen jälkeen, Allah tekee tulen hänelle kielletyksi."²

Tämä tarkoittaa sitä, että hän lisää edellä mainittuihin säännöllisiin sunna-rukouksiin (ar-rawaatib) kaksi rukousosiota keskipäivän (dhuhrin) rukouksen jälkeen, sillä säännöllisiin sunna-rukouksiin (ar-rawaatib) kuuluu neljä rukousosiota ennen sitä ja kaksi sen jälkeen. Jos hän lisää näiden jälkeen kaksi, toteutuu se, mikä mainittiin Umm Habiiban - Allah olkoon tyytyväinen häneen - hadithissa.

¹ Muslim (728).

² Ahmad (25547), At-Tirmidhi (393) ja Abu Dawud (1077).

Ja Allah on menestyksen suoja. Allahin kehu ja rauha olkoon profeettamme Muhammadin - Abdullaan pojan - ja hänen uskovaisen perheensä ja seuralaistensa ja kaikkien niiden yllä, jotka seuraavat häntä hyvydessä aina tuomiopäivään asti.

الفهرس

Profeetan ﷺ tapa rukoilla	2
Profeetan ﷺ tapa rukoilla	2